HANDBOL LLIGA DE CAMPIONS

«L'última final és una lliçó, no se'ns tornarà a escapar»

ENTREVISTA A **JUANÍN GARCÍA.** Extrem del Barça Borges

ÀLEX OCHOA / **Barcelona**

És la seva sisena temporada a Can Barça, i li agradaria continuar-hi (aquest any acaba contracte). Per rendiment i per implicació no hi ha discussió, Juanín mereix la renovació. Amb 33 anys, és segurament el millor jugador del món sense cap lliga de campions; per això la cita europea és, per a ell, molt més especial. Amb 13 gols en l'última final, la de la primera final a quatre, el record és trist però, a la vegada, una motivació per assolir enguany el títol que mai no ha guanyat, i que el club farà sis anys que no conquereix. Un somni personal, un repte col·lectiu.

Juanín intenta superar l'estirada d'Omeyer en la final a quatre de Colònia. / CARSTEN REHDER / EFE

— Com veu l'equip?

— «Encara és molt aviat per parlar de rendiment, però l'equip està millorant cada dia i amb moltes ganes de començar la Champions, i fer-ho a casa contra un rival dur. Tant de bo puguem aconseguir la victòria i començar bé la competició».

— En què és millor aquest equip respecte del de l'any passat?

— «És aviat per dir-ho; que sigui millor o pitjor no se sap fins que acaba l'any i veus el rendiment ofert. Espero que els tres nous més els que fa temps que hi som, aconseguim els objectius marcats a principi de temporada».

— Suposo que entre aquests hi ha els títols grans [lliga Asobal i lliga de campions]. L'equip fa molts anys que els persegueix, creu que això pot ser una pressió, o actuar com un factor d'ansietat afegit?

— «Espero que no tinguem ansietat, podria ser perjudicial, però sí que tenim la responsabilitat de guanyar un títol important. Fa molts anys que no en guanyem cap [la lliga fa cinc anys; la Champions, sis], i encara que hem guanyat altres títols, que també són importants, és evident que els grans se'ns han resistit. Per això tenim la mentalitat que aquest any no pot tornar a passar. I tant de bo algun d'aquests dos caigui, perquè un títol gran és més important que tots els petits que puguis guanyar».

— Personalment, que només li falta guanyar la lliga de campions, deu tenir molt més valor?

— «Per a mi, i per a tots, és el títol més important. En el meu cas, mai l'he guanyat i mai havia jugat cap final fins l'any passat».

— Una final de trist record, oi?

— «Vam quedar molt tocats perquè va ser un partit que teníem molt de cara i que al final se'ns va escapar. Però això ens pot servir per aquesta temporada: aquest cop no se'ns escaparà».

— Què li va faltar a l'equip?

— «Li va faltar rematar, perquè vam fer un gran partit, però hi va haver un moment que hauríem pogut trepitjar el Kiel, esportivament parlant, i no ho vam fer. Els vam donar ales, i van remuntar. Els últims deu minuts ells van jugar molt bé, i nosaltres ens vam enfonsar; però crec que l'equip va fer una *final four* molt bona i va merèixer alguna cosa més».

— Potser dol més, encara, perdre quan ho vas merèixer...

— «Fastigueja igualment perdre, però aquella fa mal perquè vam fer un gran partit, amb un gran ambient, contra l'equip de casa, en la primera *final four* de la història... Això ens ha de servir de motivació per aquest any».

— Vostè, que no l'ha guanyat mai, què donaria per guanyar-la?

— «No sé el que donaria, però sí que m'agradaria molt guanyar-la. Quan vaig venir al Barça, ja fa sis anys, era un dels meus objectius. Perquè altres títols els pots guanyar amb altres equips, però una copa d'Europa, i guanyar-la amb el Barça, on potser és més important que en qualsevol altre equip, és especial. Aquesta era la idea quan vaig arribar. I continua sent la meva idea».

— En aquella final de Colònia, vostè va fer un partidàs [13 gols] i ha començat la temporada en la gran forma en què va acabar la passada. Quin és el secret?

— «No hi ha cap secret [somriu]. El secret és que t'agradi venir a entrenar-te, tenir la mateixa il·lusió que el primer dia, que vulguis fer les coses bé, que vulguis ajudar l'equip i estar sempre predisposat a donar el cent per cent. I és el que intento sempre, i estar en la màxima forma que puc, i estar a punt per al que vulgui i digui l'entrenador».

— Parlant d'entrenador i d'equip, ara que fa gairebé dos mesos que han començat la temporada, es troba a faltar molt el David [Barrufet]?

— «Sí que se'l troba a faltar, tant a la pista com a fora. Però entre tots hem d'intentar tapar l'absència. És clar que era el capità que tothom coneixia, confiàvem en ell i ell, en nosaltres, i unia l'equip al voltant seu. La figura del capità la porta ara Laszlo, i també és un gran capità. Ho intenta fer el màxim de bé que sap, i nosaltres l'ajudem perquè ell també ho porti tan bé com sigui possible, però és clar que hem de donar un cop de mà tots amb tot, a dins i fora de la pista».

— Aquest any acaba contracte. El seu somni és continuar aquí?

— «Ara és aviat per parlar-ne, però només dient que estic molt a gust aquí, que fa sis anys que hi sóc i que hi estic molt content, no crec que falti dir res més. M'encantaria continuar en el Barça».

EL SIGNIFICAT

«Quan vaig venir al Barça era un dels meus grans objectius, i ho continua sent»

L'AMBICIÓ

«Un títol gran és més important que tots els petits que puguis guanyar; aquest any toca»

EL RENDIMENT

«El secret és que t'agradi venir a entrenar-te i tenir la mateixa il·lusió que el primer dia»

FLAIXOS

La USAP visita un rival directe. Després d'obtenir dos triomfs i un empat en les tres darreres jornades del Top-14, el conjunt de Perpinyà confia a mantenir la bona línia aquesta tarda al camp del Baiona. No li serà fàcil tenint en compte el nivell del rival, quart classificat de la taula. Tot i això, només té dos punts més que els nord-catalans, que han escalat fins al setè lloc.

Estatals d'ultrafons. Estefania Climent (Sanse), segona el curs passat, i Maria de Montanyans Casanova (Penedès) seran les dues representants catalanes en el campionat estatal de 100 quilòmetres, que es disputa avui a Santa Cruz de Bezana, a Santander. / EL 9

Milla d'Almacelles. Josep Lluís Blanco, bronze en els 3.000 m obstacles de l'últim campionat d'Europa celebrat a Barcelona, és la principal atracció de la 11a edició de la Milla d'Almacelles, que es disputa avui en aquesta localitat. D'altres atletes destacats són Pol Guillén, guanyador de la passada edició, i les corredores internacionals Rosa Morató i Eva Arias.

83a Travessa Nedant al Port. Com es tradicional per la Mercè, l'Atlètic Barceloneta organitza demà la Travessa Nedant al Port de Barcelona, prova degana a Catalunya i a l'Estat pel que fa a la natació en aigües obertes. Enguany celebra la 83a edició amb la celebració entre les 10 del matí i la una del migdia de quatre proves amb final al Portal de la Pau. La de gran fons, que també decideix el campió català de l'especialitat, té un recorregut de 3.000 metres. / EL 9

Lideratge compartit a França. L'anglès John Parry i el suec Jarmo Sandelin, tots dos amb 131 cops, són els nous líders després de completar-se la segona jornada de la copa Vivendi, inclosa en el calendari del circuit europeu de golf. Per contra, el suec Johan Edfords, que en l'estrena va igualar la millor targeta de l'any al circuit europeu (61), es va estavellar ahir amb una de 74 (+2). El barceloní Pablo Larrazábal va ascendir fins al lloc 14 de la general a cinc cops dels líders.